

[Fr. Kristiansen.]

ført for Aar tilbage, og vi haaber, at den kan blive et Bindeled mellem Administrationen og Erhvervslivet, saa at de kommer til at arbejde i nærmere Kontakt med hinanden.

Vi betragter hele denne Lovgivning som et nødvendigt Onde, der bør afskaffes, saa snart det er muligt, og som, saa længe den er nødvendig, maa administreres saaledes, at man anstrenger sig for at genere Erhvervslevets Folk mindst muligt.

Skulde jeg nævne et Eksempel paa manglende Kontakt mellem Erhvervslivet og Centraladministrationen, kunde jeg nævne de store Mængder usalgbare Kartofler og Mangelen paa Kartoffelmel. Det er forstaaeligt, at Regeringen med Kartoffelmangelen i Foraaret 1947 i Erindring var forsigtig i sine Salgsdispositioner i Vinteren 1948. Men der burde have været saa megen Kontakt mellem Regeringen og Kartoffelavlerner, at denne Frygt for Kartoffelmangel ikke havde været til Stede; der var nemlig ingen Kartoffelskimmel sidste Sommer og ingen frostbeskadigede Kartofler i Foraaret efter den milde Vinter. Man forstaa heller ikke ude i det praktiske Liv at samtidig med, at der ligger store Kartoffelbeholdninger ude i Landbruget, er Tildelingen af Kartoffelmel i Landhusholdningerne nede paa ca. $\frac{1}{3}$ af det Kvantum, som man dør af Hensyn til Udnyttelsen af Rabarber, Bær og Frugt i hvert Fald i Sommermaanederne havde Brug for. Saa vidt mig bekendt var Kartoffelmelsfabrikkerne villige til det og mente det muligt at forøge Produktionen ret væsentligt, hvis de fik Lov til at betale Dyrkerne 2 Kr. mere pr. Td., hvad der ganske vist vilde have haft til Følge, at Prisen paa Kartoffelmel vilde være steget ca. 10 Øre pr. kg; men jeg tror, at Husmødrene gerne vilde have betalt lidt mere, naar de saa til Gengæld kunde have faaet det Kvantum, som de havde Brug for. Men da Priskontrolraadet nægtede at godkende en saadan Prisstigning, er Resultatet blevet, at Husmødrene nu mange Steder optager en Hjemmeproduktion af Kartoffelmel, som altid medfører et stort Arbejde, og hvis Resultater ikke altid svarer til de udfoldede Anstrengelser, medens Kartoffelmelsfabrikkerne forlængst har indstillet Virksomheden.

Som allerede nævnt anser mit Parti det for overmaade vigtigt, at denne Lovgivning ophører, saa snart det er muligt, saa der igen bliver mere Mulighed for det frie Initiativ og den personlige Indsats, som vi mener fører frem til den største Produktion og det sundeste Prisleje. Man tør vel haabe,

at Marshall-Hjælpen og en forhaabentlig god Høst i den kommende Tid vil muliggøre en større Afvikling af Restriktionerne, end der i Øjeblikket er Mulighed for, og da gælder det om, at der handles med Dristighed, saa Restriktionerne ophæves i det rette Øjeblik, og normale Tilstande kan komme til at raade. Jeg vil gerne takke den højtærede Handelsminister for den Velvilje, han har lagt for Dagen med Hensyn til det Lovforslag, der nu er udarbejdet. Jeg haaber ogsaa, han i den kommende Tid vil være villig til at gaa ind for en fortsat Afvikling af Loven i det Tempo, hvori det er forsvarligt.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til Gennemførelse.

Chr. Nielsen: Saa længe der foreligger Vanskeligheder for vort Lands Forsyninger og Produktion, er det givetvis nødvendigt, at vi har en Lovgivning om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger og Vareforsyning. Man kan sagtens her staa og udtale sine skønne Forhaabninger, og vi kan vel ogsaa alle sammen være enige om, at det var rart, om vi den Dag i Morgen kunde afskaffe al Rationering, men det, der nu er afgørende, naar man skal tage Stilling til dette Lovforslag, er den haarde Virkelighed, som den nu engang foreligger, med de Vanskeligheder, der fortsat er til Stede, og som nødvendiggør en Lovgivning af denne Art. Jeg tror ogsaa, at den største Del af Befolkningen ser saadan paa det, og selv om man naturligvis kan diskutere, om denne eller hin Ration nu er stor nok, finder jeg det ganske uberettiget, naar Venstres Ordfører her i Dag vil paastaa, at der hersker en afgjort Uvilje i den danske Befolkning mod de regulerende Foranstaltninger, der er truffet i Henhold til Vareforsyningsloven. Tværtimod er det min Opfattelse, at den Uvilje, der bestaar i Befolkningen, i nok saa høj Grad er vendt imod de forkvaklede Foranstaltninger, der er truffet, og imod, at Foranstaltninger er udeblevet paa en Række Omraader, hvor det saa ganske givet havde været paakrævet, at Handelsministeren havde benyttet sig af Loven og de Bemyndigelser, den giver ham. Det har vi set paa adskillige Omraader, og det er for den Sags Skyld ligegyldigt, om vi har haft en Venstregering eller en socialdemokratisk Regering; der findes Omraader, hvor Handelsministeren ikke har udnyttet sine Beføjelser og sine Bemyndigelser. Da disse Forhold stadigvæk er til Stede, finder mit Parti det utilgiveligt, at man begynder at slække paa Lovgivningen. Det, der i Virkeligheden tiltrænges, er, at Loven bliver gjort